

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

In Funus Sidronii Hosschii, E Societate Jesu. Cùm tristem de ejus obitu nuntium accepisset Assisii in Umbriâ, ubi cum fratre suo Paulo Aemilio Rondinino S. R. E. Cardinale, Assisii Episcopo, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

IN FUNUS
SIDRONII HOSSCHII,
E SOCIETATE JESU.

*Cum tristem de ejus obitu nuntium accepisset Assisii
in Umbriâ, ubi cum fratre suo Paulo Æmilio
Rondinino S. R. E. Cardinale, Assisii Episcopo,
morabatur.*

DUm fecunda suis me detinet Umbria campis,
Umbria filvofis ardua verticibus;
Auraque vere novo Zephyris impulsa serenis
Molliter argutis obtrepit in foliis;
Diffunditque animum ruris conspecta voluptas,
Hei mihi, quos luctus nuntia fama tulit!
Ut nihil in terris liquidum est! ut Numina sæpè
Dulcibus admifcent rebus amaritiem!
Hosschiades, (quid nunc faciles in carmina Musæ,
Quæque erat ingenio laurea parta, juvant?)
Hosschiades, quo se tantùm jactabat alumno
Belgica Romanis æmula nominibus,
Quantùm, quæ Latio Cyrenen provocat ore,
Umbria Callimacho facta superba suo;
Ille decus Vatum, leto præreptus iniquo est,
Dum canit, & gratâ fidera voce tenet.
Sic ubi sensit olor gelidæ succumbere morti
Lumina, vicinas præcinit exequias.
O nemora, ô dulces, quos hæc habet ora, recessus,
Doctarum sedes hospita Piëridum,

Z 5

Vos

Vos eritis testes, ut mors hæc funditus omnes
 Surripiat nostro delicias animo.
 Nec me jam verni capiat clementia cæli,
 Nec varium terræ fertilis ingenium.
 Hic videas molli clivosos tramite colles,
 Difficiles illic ad juga summa vias.
 Illic saxa inter fluvio Clitumnus amœno
 Profilit: hic niveos integit umbra lacus.
 Clitumnus, quo non Cereri, non alter Iaccho
 Grator, & niveo, qui bibit inde, gregi.
 Oppida nunc miror crebris succrescere silvis,
 Et nemora antiquas inter opaca domos.
 Nunc miror positas altis in montibus arces,
 Quæque in subjectâ mœnia valle latent.
 Hic gelida invitât decedere solibus umbra,
 Quâ crepitante levis defilit unda pede:
 Hic, quæ rugoso fervent in cortice fagi,
 Ludere, quæque canat dux gregis inter oves.
 Sed nihil ista juvant: me tantum flere sub antris,
 Et magnâ manes voce vocare juvat.
 Siqua fides nostris tangi quoque fletibus umbras,
 Credibile est Vatem, Cynthia, flecte tuum.
 Quique unâ tumulo teneri conduntur amores,
 Non ignes, solitas non habuisse faces.
 At tacitos juxta cineres qui labitur amnis,
 In mare turbatis mœstior ibat aquis.
 Et, quales olim cognati in funere Vatis,
 Solvebat multis inferias lacrimis.
 Consuetæque viæ, & læta inter gramina ripæ
 Immemor, oblitum sæpè retorfit iter.
 Quis tibi, Mosa pater, mœsto sub gurgite sensus,
 Hæc propior nam te cura premebat, erat?

Cum

Cùm rapidas tecum Vahalis confunderet undas,
 Confusas unà miscuit & lacrimas.
 Heu patèr infelix, qui dum volvèris, amara
 Perpetui luctus in mare signa feres.
 Nec jam auro, & lætâ præcinctum tempora myrto
 Excipiet tectis Oceanus genitor.
 Sidroni intereà, seu te nova gaudia cælo,
 Seu te culta tenet Vatibus ora sacris:
 Si te tangit honos, & adhuc sunt carmina curæ,
 Nec toto cessit pectore noster amor:
 Aspice, quem statuat tumulum tibi Roma, quod inde
 Judicium de te posteritatis erit.
 Non omnis moriere: tui pars maxima vivet,
 Et cineri merces magna futura tuo est.
 Mœrenti Chifius dum te sub pectore condit,
 Non poterat tumulo nobiliore tegi.

F E R D I N A N D O
 F U R S T E N B E R G I O

*Musas Philomathis juveniles auctiores cultio-
 resque in lucem proferenti.*

TAndem revisunt aureum jubar solis
 Musæ Philomathis: gratulentur, & plaudant,
 Quis & labores, & pericla, quæ terris
 Marique subeunt, aut severa curarum
 Lyrâ subinde tibiâque solari
 Incessit ardor. Quem sequantur, hîc cernunt.
 Hæc ille, seu dum præliantibus fertur
 Per alta ventis, quâ fretum Cyclopeis

Fervens